

Piesă filosofico-biblică de mare frumusețe, a incitat imaginația lui Radu Dinulescu care s-a apropiat cu un gând limpede și coerent de text, a reconstituit epoca într-o montare „grand operă” și a desfășurat în scenă aproape întreaga suflare actoricească a teatrului.

După cum se poate remarca chiar din fugara panoramare a ediției a VIII-a, Festivalul de la Arad are o personalitate distinctă, plasată la mare altitudine culturală. Poate ar fi de dorit ca pe parcursul anualei săptămâni să apară o foaie a festivalului, o publicație care să risipească prin vocile autorizate ale cronicarilor consacrați eventualele nedumeriri ori confuzii axiologice. O publicație în care – de ce nu? – vocea creatorilor să fie auzită și pusă alături de evaluarea creațiilor lor. Discuțiile, colocviile, o animare dincolo de limitele formalului a receptării spectacolelor aduse la Arad, invitarea unor directori de festivaluri internaționale, nu ar face decât să apropie și mai mult importanța și ponderea Festivalului de Teatru Clasic de statutul de „instituție” de prim rang al vieții teatrale românești. Nu am înțeles de ce anul acesta titulatura lui și-a adăugat epitetul de „național”. E o rudă mai mică a Festivalului Național de Teatru? E o restricție pentru participanți? Dar fără Kordonsky și Elena Dimitrakova Festivalul ar fi părut literalmente mai sărac! E o grabă de redactare? Un complex psihanalizabil după ce la ediția precedentă am avut un preambul italian, justificat doar prin schimbul reciproc de turnee? Pe când Festivalul Republican de Teatru Clasic? Așa cum odinioară regretatul Victor Parhon remarca undeva, Festivalul trebuie privit ca o șansă. Șansa racordării spațiului care îl găzduiește la adevăratul puls al vieții teatrale contemporane. Să recunoaștem că este un scop care merită toate eforturile.

Elisabeta POP

La Galați s-a răs cu folos...

Nu conțesc să mă mir care să fie cauza unei atât de slabe participări a cronicarilor teatrali la acest festival, pe cât de atractiv, dacă ne gândim fie și numai la... gen, pe atât de bine organizat (director al Festivalului și selecționar unic, Natalia Stancu), organizare la care au pus umărul directorul Direcției județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național, Dan Nanu, din partea Teatrului Dramatic „Fani Tardini”, directorul artistic, actorul Mihai Mihail, secretara literară Mona Sandu, directorul adjunct Tiberiu Cazan și, desigur, toți oamenii din umbră, actori, funcționari, tehnicieni, fără de care nici nu se poate imagina un festival. Și, peste toate, ospitalitatea gazdelor, primitoare și atente, nicideată oboseite (sau mimând oboseala), nicideată agasate de prea multă muncă și responsabilități, într-un cuvânt, știind să facă plăcută șederea oaspeților.

Colocviile, și ele bine organizate, din două în două zile, cu participarea presei locale, a tuturor actorilor gălățeni, a membrilor juriului, se dovedesc profitabile.

Afișul festivalului a fost atractiv, publicul a fost prezent cu supra de măsură, aplauzele au răsunat seară de seară, în sala, mereu arhiplină,

„Caragiale” – sărbătoritul în stilul nostru specific, a fost de trei ori la Galați: cu *Scrisoarea pierdută* (Naționalul din Iași), cu *Noaptea furtunoasă* (teatrul-gazdă), cu *D-ale carnavalului* – un spectacol excelent, plin de vervă, jucat cu o bucurie rar întâlnită de dăruirii actori craioveni și la care s-a răs în cascade... (Naționalul din Craiova). Mușatescu n-a lipsit nici el (cum se putea?): *Titanic vals* (Teatrul „Nottara” din București) și *Sosesc deseară* (Teatrul „Maria Filotti” din Brăila). Atât de așteptatele comedii românești contemporane au fost, de data aceasta *Ofertă de serviciu* de Dana Măgdici și Lia Bugnar (Teatrul gălățean), *Uzina de plăceri S.A.* de Valentin Nicolau, (Teatrul „Nottara”) și *Tara lui Abuliu* de Dumitru Solomon (Teatrul de Comedie).

S-au mai adăugat acestor titluri și spectacolele de cert succes ca spumosul *Cumetrele* de Michel Tremblay (Teatrul Odeon din București) și, în afară de concurs, *Așteptând la arlechin* de Noel Coward (Teatrul Național din București), *Patru pe o canapea plus valetul* de Marc Camoletti (Teatrul Incomod București) și chiar o trupă din vecina... străinătate – *Nevastă de ocazie* de Kostas Assimancopoulos (Teatrul „Sava Dobroplodnâi” din Silistra–Bulgaria).

Dacă mai amintim că în acele zile au trecut prin Galați, făcând adesea deliciul spectatorilor-fani, vedete ale teatrului românesc, precum Tamara Buciuceanu, Iurie Darie, Ion Lucian, Anca Pandrea (membri în juriul condus de Ion Lucian), Virgil Ogășanu, Sanda Toma, Rodica Popescu-Bitănescu, Mihai Fotino, Ioana Bulcă, Marian Rălea, Emil Coșeriu, Ștefan Radof, Adriana Trandafir, Ilie Gheorghe, Sorin Leoveanu, Sergiu Tudose și, de ce nu, actorii gălățeni Liliana Lupan, Gheorghe V. Gheorghe, Stelian Stancu, Carmen Duru și, nu în ultimul rând, pasionatul și dăruitul Mihai Mihail, care a fugit pur și simplu din spital, ca să joace... și, dacă mai adăugăm și numele lui Tudor Gheorghe, prezent în afara concursului, desigur, cu un frumos recital, ne putem face o idee despre festival. Nu e puțin lucru să poți urmări, din fotoliul „de acasă”, într-o vreme nu tocmai propice turneelor costisitoare, spectacole semnate de regizori ca Ion Cojar, Mircea Cornișteanu, Dinu Cernescu, Horațiu Mălăele, Petre Bokor, scenografii purtând semnătura unor artiști ca Maria Miu, Valeriu Moisescu (de data aceasta ca scenograf!), Mihai Mădescu, Liliana Cenean, Dragoș Buhagiar, Irina Solomon, Ștefan Caragiu, Luana Drăgoescu.

Dacă ar trebui să sintetizez, din motive de spațiu, impresiile personale asupra festivalului de la Galați, aș spune că:

– am certitudinea că, la ora aceasta e din ce în ce mai greu să inviți în festival – indiferent care – exact spectacolele pe care le dorești. Motivele se cunosc. În acest sens, spectacolul *Sosesc deseară* al trupei brăilene nu și-a justificat pe deplin prezența în competiție, modestia demersului scenic neamintind cătuși de puțin excelența prestare a trupei conduse magistral de Cătălina Buzoianu, acum câțiva ani, în *Chira Chiralina*, de pildă.

– chiar dacă salutăm prezența comediei românești contemporane pe afiș manifestării gălățene, n-am fost prea entuziasmați de comedii prezente – *Ofertă de serviciu* și *Uzina de plăceri S.A.* – socotind că prima e un modest exercițiu de școală teatrală, iar cea de-a doua, o piesă construită artizanal, cu o bună cunoaștere a teatrului de valoare, totuși doldora de scenă de mult citite și văzute, dar în care a strălucit, pur și simplu, Virgil Ogășanu. Face excepție comedia lui Dumitru Solomon, excelentă, în care se strecoară, însă, de bună-seamă, și vorbe nescrise de dramaturg. S-ar fi impus, poate, semnătura autorului versiunii scenice.

– nu aplaud decât în cazuri extreme spectacole semnate regizoral de actori mai mult sau mai puțin calificați în această profesie, mai ales că sunt destui regizori tineri care așteaptă să lucreze...

– spun asta din principiu, nefăcându-mă că nu observ dăruirea și bucuria cu care unii dintre ei fac regie...

– apreciez seriozitatea și profunzimea cu care Natalia Stancu conduce cele câteva dezbateri ale spectacolelor din festival și ale unor teme strict teoretice. Prezența actorilor, a membrilor juriului, a invitaților și a gazetarilor din presa locală e un semn cert al interesului pentru aceste discuții.

Juriul alcătuit din Ion Lucian–președinte și Iurie Darie, Tamara Buciuceanu, Anca Pandrea și Dan Nanu au premiat, cu dărnicie, astfel:

Premiul pentru cel mai bun spectacol: Teatrul Național Craiova pentru spectacolul *D'ale Carnavalului*. Regia: Mircea Cornișteanu

Premiul pentru ingeniozitatea folosirii limbajului comic: Teatrul Dramatic „Fani Tardini” Galați pentru spectacolele *Ofertă de serviciu* și *O noapte furtunoasă*. Regia: Dan Tudor

Premiul ex-aequo pentru cea mai bună interpretare masculină: Virgil Ogășanu pentru rolul *Bătrânul* din spectacolul *Uzina de plăceri S.A.* al Teatrului „Nottara” București. Mihai Mihail pentru rolul *Rică Venturiano* din spectacolul *O noapte furtunoasă* al Teatrului Dramatic „Fani Tardini” Galați.

Premiul pentru cea mai bună interpretare feminină: Adriana Trandafir pentru rolul *Rose Quimet* din spectacolul *Cumetrele* al Teatrului Odeon București.

Premiul pentru cea mai bună interpretare a unui rol secundar masculin: Ion Siminie pentru rolul *Procopiu* din spectacolul *Titanic Vals* al Teatrului „Nottara” București.

Premiul pentru cea mai bună interpretare a unui rol secundar feminin: Carmen Duru pentru rolul *Cati* din spectacolul *Ofertă de serviciu* al Teatrului Dramatic „Fani Tardini” Galați.

Premiul pentru cel mai bun decor: Valeriu Moisescu pentru spectacolul *D-ale Carnavalului* al Teatrului Național Craiova

Ofertă de serviciu de Dana Măgdici și Lia Bugnar. Regia Dan Tudor.